

Maaneder siden, der fra Administrator udsendes Spørgeskemaer til Pensionisterne med Anmodning om forskellige personlige Oplysninger. Siden er der under 30. September blevet nedsat en Kommission, der skal fremkomme med Forslag til Ordning af Pensionisternes Forhold.

Maa jeg i denne Forbindelse spørge den højtærede Udenrigsminister, om han kan give Oplysning om Forhandlingerne med Tyskland vedrørende Pensionisternes Stilling. Saa vidt mig bekendt har der siden i Sommer været ført Forhandlinger om dette Spørgsmaal. Hvad er Resultatet af disse Forhandlinger, og hvorledes er Tysklands Stilling til Overtagelsen af Pensionsbyrderne? Derom vil jeg gerne bede den højtærede Udenrigsminister om at udtale sig.

Dernæst er der Boligspørgsmaalet. Det er overmaade vanskeligt at skaffe Bolig til Statens og Kommunernes Tjenestemænd. I denne Anledning kan jeg ikke undlade at udtale min Beklagelse af, at Staten ikke i Fjor har købt Ejendomme i de sønderjydske Købstæder i 1. Zone, da der dog ikke kunde være nogen Tvivl om, at i det mindste denne Del af Slesvig vilde tilfalde Danmark, og man kunde den Gang have købt Ejendommene for Mark og sparet mange Penge derved. Et Hus, der den Gang kunde faas for 27 000—30 000 Mark, vil i Øjeblikket koste omkring 40 000 Kr. Særlig vanskeligt stillet er i en By som Haderslev de Kommunal lærere og lærerinder, der er kommet Nord fra. Det er lidt efter lidt lykkedes Staten at skaffe Boliger til de fleste af Statens Tjenestemænd og Bestillingsmænd; men anderledes er Stillingen for Kommunal lærere og lærerinder. Flere af de Nord fra kommende Lærere og Lærerinder har ladet deres Familie blive hjemme i det gamle Kongerige, medens de selv enten bor paa Hotel eller lejer møblerede Værelser, og andre har lejet et Par tomme Værelser, for hvilke der forlanges uhørte Priser, der er Tilfælde, hvor man har forlangt op til 130 Kr. om Maaneden for 2 tomme Værelser. Tjenestemændene ved Etablerne oppebærer det første Aar efter Genforeningen et betydeligt Tillæg til deres Løn i Form af Dagpenge, 13—16 Kr. daglig, ligesom Overlærerne ved Kommuneskolerne i de sønderjydske Landsdele faar 2 000 Kr. som aarligt Tillæg i Henhold til § 6 i Loven af 28. Juni 1920 om Lønninger m. m. for Statens Tjenestemænd i de sønderjydske Landsdele. Ærede Medlemmer af dette høje Ting vil heraf kunne se, at Lærerne er langt vanskeligere stillede end Tjenestemændene, hvilket ikke

mindst gælder paa Boligspørgsmaalets Omraade. Disse fortvivlede Forhold rummer en meget stor Fare for hele Skolens Arbejde og Udvikling, thi det kan jo ikke undgaas, at en Mængde af de Lærere, der er kommet til Nordslesvig Nord fra, ønsker sig tilbage til deres tidligere Embeder blot for at komme bort fra disse fortvivlede og utaalelige Forhold. De er kommet derned med Villie til at tage et Arbejde op, og det Arbejde er vanskeligt og stiller store Krav, eftersom Børnenes Opdragelse og Undervisning er forsømt gennem de mange Krigsaar. De vil gerne gøre deres Indsats i det aandelige Genrejsningsarbejde, der skal gøres dernede; men saa maa man ogsaa sørge for, at de Arbejds vilkaar, de kommer til at arbejde under, bliver saa gode som muligt, ellers vil Skolens Arbejde udsættes for meget store Rystelser og Farer. Jeg vil ud fra disse Betragtninger gerne anbefale det Andragende, som der fra Lærerforeningen i Haderslev By er indgivet til dette høje Ting om et ekstraordinært Stedtillæg til Kommunal lærerne, til det høje Tings Velvillie.

Da jeg lige har omtalt Loven af 28. Juni 1920 om Lønninger m. m. for Statens Tjenestemænd i de sønderjydske Landsdele og de heri hjemlede ekstraordinære Tillæg til de Statstjenestemænd, der er forflyttede fra det gamle kongerigske Omraade til Nordslesvig, vil jeg gerne tillade mig at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa den Uensartethed, der herved fremkommer i Embedsmændenes Stilling. Der findes indenfor Etablerne en Del sønderjydske Embedsmænd — det er kun ganske faa —, der er tilflyttede Syd fra, da de ønskede at overgaa i dansk Tjeneste. De har i Fjor gennemgaaet et længere Kursus i Kongeriget, og det forekommer mig, at disse Embedsmænd har Krav paa at blive ligestillet med deres Nord fra tilflyttede Kolleger. Der bør ikke her gøres Forskel. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister ogsaa at tage denne Sag op til Overvejelse, saa at de omhandlede Lovbestemmelser kan finde Anvendelse ogsaa paa de paagældende indfødte slesvigske Tjenestemænd.

Rigsdagen vedtog i forrige Samling den 10. September 1920 en Lov om Opkrævning af Skatter til Kreds og Kommuner i de sønderjydske Landsdele. Det vilde utvivlsomt have været bedre og mere stemmende med Hensynet til den skatteydende Befolknings Tarv, om dette Lovforslag ikke var blevet fremsat, for sønderjydske Repræsentanter havde faaet Adgang til Rigsdagen. Dette var, saa vidt jeg ved, ogsaa